

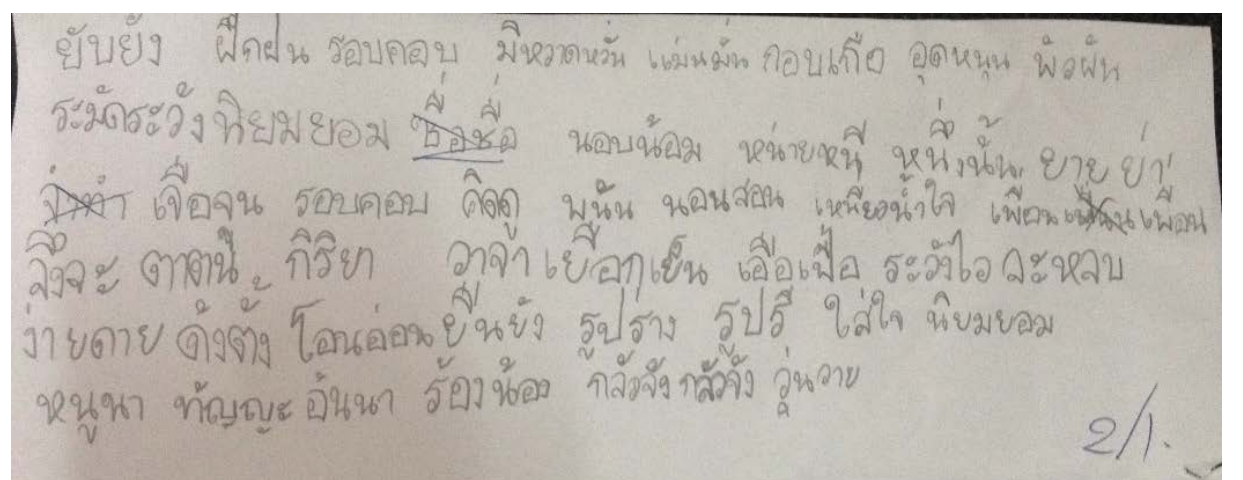
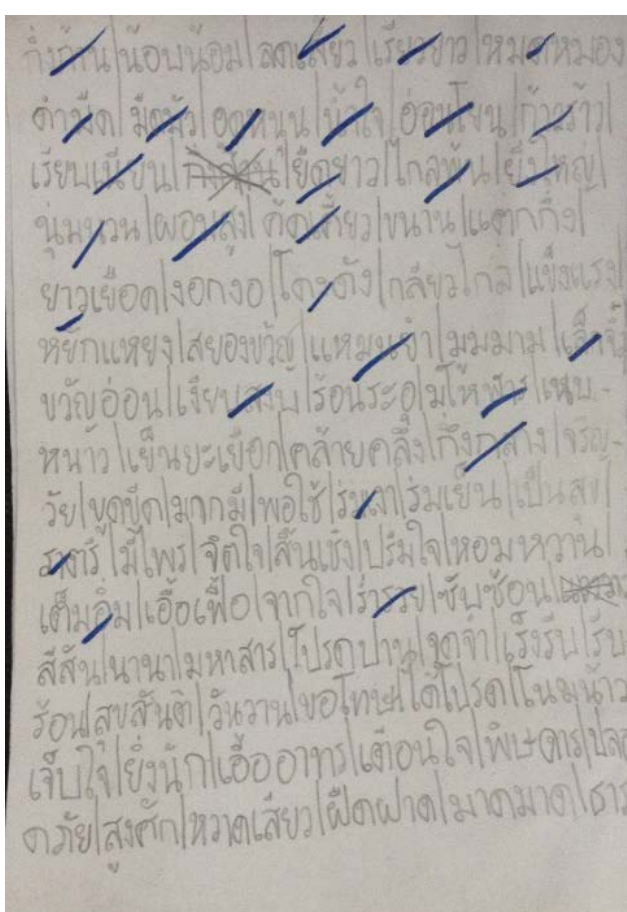

นางสาวอลิษา โกพัฒตา
หน่วยวิชาภูมิปัญญาภาษาไทย ชั้น ๒

นักเรียนคือสิ่งท้าทาย.....สำหรับครู

สิ่งที่เปลี่ยนไปในปีการศึกษานี้ ไม่ใช่ครู ไม่ใช่แผน เพราะแผนที่ใช้ในปีนี้ ก็ยังคงเป็นแผนเดิม เพิ่มเติมคือการ ซ้ำ ย้ำทวนในแผนเพิ่มขึ้น เพื่อให้เด็กเกิดความแม่นยำในแผน

ในเทอมนี้แผนที่นักเรียนได้เรียน คือการเริ่มหาคำไพเราะ หาเสียงจากธรรมชาติ ในชั้นเรียนได้เรียนเรื่องคำ ซ่อน แต่ครูได้ให้เด็กๆ ได้เริ่มต้นให้รู้จักว่าเป็นคำไพเราะก่อน การสะสมคำไพเราะในชั้นเรียนนักเรียนจะชอบมากเห็น ได้จากการที่นักเรียนช่วยกันหาคำไพเราะ เพราะเมื่อเด็กๆ ได้คำไหนมาครูก็จะนำคำนั้นไปติดไว้ในกระดานสะสมคำไพเราะ ที่ในห้องเรียนของครูแน่นอนก็จะมีเด็กหลายคนที่จะคอยเขียนสะสมคำไพเราะที่ได้จากห้องเรียน หรือที่ได้จากที่บ้านหรือที่อื่นๆ ไว้ในกระดานของตัวเองและเอามาให้ครูแนเพื่อเขียนติดไว้ที่ห้อง เด็กๆ บางกลุ่มก็จะขอกระดาน ปากกาเมจิ กรรไกร เพื่อนำไปเขียนคำไพเราะ และติดเองที่ห้อง

ต่อมาคือการนำคำไพบราะนั้นมาแต่งเป็นกลอนเพลงเพื่อนำไปสู่กลอนสี่ ครูแนนแอบได้ยิน คุณแม่ของเด็กๆ คุณกัน ว่าเด็กๆ เอากลอนเพลงไปแต่งเล่นกันที่บ้านแล้วคุณแม่ก็ยกตัวอย่างที่เด็กๆพูด เช่น ฝนตกชุกๆ ฉันทินไซเซ เป็นต้น

กลอนเพลงฝนตกเปาะแปะ ของครูแนน

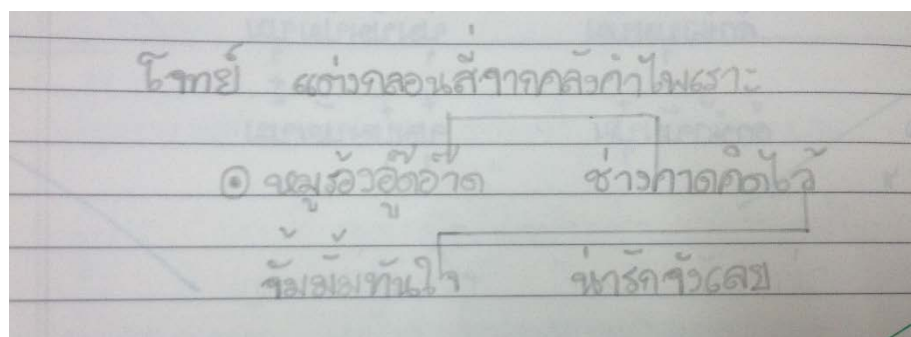
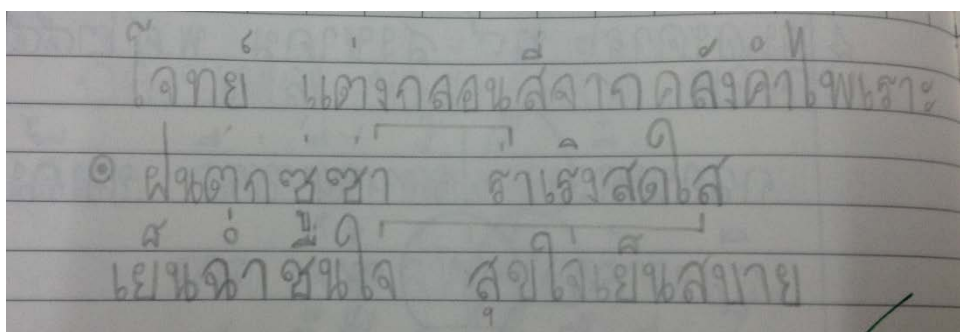
เสียง เปาะ เปาะ เปาะ เปาะ เปาะ

แปะ แปะ แปะ แปะ แปะ

ฝนตกเปาะแปะ เปาะแปะแปะเปาะ

ฝนตกแปะเปาะ เปาะเปาะแปะแปะ

เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญในการแต่งกลอนเพลงแล้ว นักเรียนเริ่มเรียนเรื่องการแต่งกลอนสี่ นักเรียนได้เห็น ภาพคล้องจอง มาจากการที่แต่งกลอนเพลงแล้ว จึงทำให้นักเรียนแต่งกลอนสี่ได้ไม่ยาก

แต่สิ่งที่เปลี่ยนไปสำหรับครูคือเด็กที่เปลี่ยนไป เปลี่ยนรุ่น แต่ละรุ่นก็แตกต่างกัน และในแต่ละห้องเด็กๆ แต่ละคนก็ มีความคิด มีนิสัย มีความรู้สึกที่แตกต่างกัน เพราะถ้าสอนในแผนเดิมแล้วเด็กไม่เข้าใจ ก็จะทำให้ครูได้รู้ว่าจะต้องเปลี่ยน เรื่องอะไร ตรงไหน ช้าในเรื่องไหน เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจในเนื้อหาที่เราสอน เด็กๆ จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับครู

อย่างเช่นเรื่องการแต่งกลอนเพลง ในปีที่แล้วได้สอนตามแผนโดยที่ไม่ได้ ย้ำทวน เพื่อให้เกิดความชำนาญก่อนที่จะ ให้เด็กๆ ไปสู่กลอนสี่ ในปีนี้จึงมีการปรับเปลี่ยนโดยการเพิ่มแผนที่ ช้า ย้ำทวน เพื่อให้เด็กเกิดความชำนาญ แม่นยำใน เรื่องการคล้องจอง เพื่อนำไปสู่การแต่งกลอนสี่ได้ง่ายขึ้น

และอีกสิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนคือ ตัวครูที่ไม่ได้มีความกดดันในเรื่องแผนเนื่องจากตัวครูมีความเข้าใจในแผนเพราะเป็น การสอนแผนเดิมเป็นครั้งที่ ๒ และได้คาดหวังที่จะได้งานเยอะๆ หลายบรรทัด หลายบทจากเด็กๆ แต่สิ่งที่คาดหวังคือ ความเข้าใจในเนื้อหา ความแม่นยำในการทำงานของตัวนักเรียนเอง